

Bs Nguyễn Thị Kiều Trinh -

Đã bao năm trôi qua với cái nghề được cho là trân quý nhất trong tất cả các nghề vì nó liên quan đến sự sống khỏe và tính mạng của con người, chúng tôi vẫn đồng ý cảm xúc khi đứng trước cái mõi ca bệnh. Và không chỉ cảm xúc với bệnh nhân mà cả với những đồng nghiệp yêu quý của chúng tôi khi chúng ta kết thúc cuộc đời của con người.

Tôi đã từng chứng kiến những đồng nghiệp đã từng giành giật từng giây phút của một đứa trẻ đã bị cắt đứt chi và bệnh nhân sinh đờc. Họ đã phân công nhau ekip đỡ trong đó một Bác sĩ cho máu, một Bác sĩ phẫu thuật và cả một đội ngũ hỗ trợ tích cực giành lấy sự sống cho đứa trẻ sơ sinh yếu. Và cái kết thật có hậu cho sự cố gắng không ngừng nghỉ là một đứa trẻ mang tên Thi Nhân Nhân đã lớn lên từng ngày. Cậu bé thật sự may mắn vì đã được bà mẹ Trần mai Anh và những người bạn viết tiếp nên hành trình Thi Nhân Nhân đầy ý nghĩa và nhân văn khi họ kết nối được các chuyên gia hàng đầu từ giới y học Việt nam hàng năm để tái tạo bộ phận sinh dục cho trẻ em khuyết tật. Và chúng ta tích cực đi thăm họ và làm nên những kết quả tích cực lao cho đời, cho người...

Cảm xúc khi nhìn sinh tử

Viết bởi Biên tập viên

Thứ năm, 27 Tháng 2 2020 05:29 - Lần cập nhật cuối Thứ năm, 27 Tháng 2 2020 09:27

Tôi đã từng chứng kiến các em sinh viên trường Cao đẳng Y tế Quảng Nam không ngừng nghỉ đi dọc khu hành lang Khoa Y tế trong đêm khuya thanh vắng để lấy máu chuyển cho số phận chờ đợi cùng do tụy tạng chuyển đến trong tình trạng băng huyết do đái tháo đường, mất chức năng, huyết áp không đo được. Tôi biết trong số các bệnh sinh viên này, có bệnh chỉ có một quả bánh mì cảm lạnh trong những buổi sáng vì gia đình không có điều kiện. Những người, trẻ em tính mạng của một số phận, gia đình của sinh và của tôi, họ đã không toan tính khi nghĩ đến: “Một giọt máu cho đi, một cuộc đời ở lại”.

Tôi đã từng chứng kiến một cơn đau đớn cảm xúc khi các đồng nghiệp của tôi đã chi tiền để mua vé giành lấy vé sinh cho một số phận mà nhau tìm kiếm trên bàn mổ. Những giọt máu, xoa bóp tim ngoài lồng ngực để sau khi tiêm hơn 150 mg Adrenalin, số phận đã có tim trở lại và ba ngày sau đó số phận cai máy thở và vượt những giọt số phận quý giá của mình cho đứa trẻ đang nằm trên nguyên số sinh bệnh viện. Chúng tôi đã từng lo lắng từng giờ, từng phút trong khoảng 30 giờ để chờ đợi cho đến khi số phận các đứa trẻ sinh tử và chức năng sống của số phận. Và những giọt nước mắt sung sướng xen lẫn nỗi lo lắng của những thân số phận đã làm cho chúng tôi cảm thấy hạnh phúc trào dâng như thác nước trong ngày bình phục của số phận.

Tôi đã từng chứng kiến các đồng nghiệp của tôi có liên tục bàn sinh này đến bàn sinh khác, không ngừng nghỉ cùng đồng hành với số phận trong hành trình vượt qua. Mọi tiếng khóc chào đời sau một ca sinh là một niềm vui bất tận cho những cô mẹ đẻ sinh. Ông bà ta ngày xưa thường nói “Chết cha, chết mẹ”, bởi vậy có nhiều người đi trước là mẹ đẻ chúng tôi trông mong hai chữ “bình yên” cho những người làm nghề Sẻ. Những cuộc đời hành nghề, mọi cá nhân không ai là hoàn hảo và đôi khi chúng tôi nhìn thấy những đôi mắt oán trách của những người thân số phận khi thất bại một ca sinh, số phận của người nhà bệnh nhân khi thất bại một ca mổ. Và những stress của nghề cứ theo đuổi chúng tôi trong suốt năm tháng hành nghề...đến rồi chúng tôi cảm thấy mình già trước tuổi so với bệnh bè cùng trang lứa.

Một hôm nay, cảm xúc và cảm thấy gì đó rúng động về tình hình nhiễm Covid-19. Trong những ngày phòng chống dịch này, tôi lại thấy yêu thêm các thiên thần áo trắng là các đồng nghiệp của tôi trong trận đấu phòng chống dịch. Họ đã phải hy sinh tính mạng, gia đình, hạnh phúc của bệnh nhân để chăm sóc tình hình những người không may nhiễm bệnh. Họ phải sống cách ly với thế giới bên ngoài, phải chấp nhận số may mắn để thực hiện số mệnh cao cả và thiêng liêng của mình trong những khoảnh khắc nhìn sinh tử. Hình ảnh của Bác sĩ trẻ Bành Ngân Hoa cảm động khi nghĩ về những người khoác áo Blouse trắng, chức năng thiên sứ của họ đến rồi đi mãi mãi và lại nhìn với cô vẻ xinh đẹp khi gác lại ngày của mình.

Đâu đó, còn vài con sâu làm rầyужи canh vì những trách nhiệm trong thăm khám và điều trị bệnh

Cảm xúc khi con khóc sinh tử

Viết bởi Biên tập viên

Thứ năm, 27 Tháng 2 2020 05:29 - Lần cập nhật cuối Thứ năm, 27 Tháng 2 2020 09:27

nhân, mất sống ngọ i còn th ị v ị n ị đau c ị a ng ị i b ị nh. Tuy nhiên, con s ị này r ị t ít so v ị i nh ị ng c ị ng hi ị n mà các đ ị ng nghi ị p đã đóng góp cho s ị c kh ị e c ị a con ng ị i. Tôi v ị n luôn t ị hào v ị s ị dũng c ị m và đ ị c hy sinh c ị a các đ ị ng nghi ị p c ị a tôi, thông c ị m cho nh ị ng trăn tr ị và nh ị ng n ị đau chua chát sau nh ị ng l ị n th ị t b ị i. Hãy nhìn nh ị n chúng tôi m ị t cách khoan dung h ị n khi có m ị t r ị i ro nào đó x ị y ra ngoài ý mu ị n c ị a nh ị ng ng ị i th ị y thu ị c chúng tôi.

Chúng tôi luôn mong mu ị n m ị t k ị t qu ị t ị đ ị p khi ng ị i b ị nh ra vi ị n, m ị t k ị t c ị c “ m ị tròn, con vuông” khi “c ị a sinh k ị c ị a t ị”. Chúng tôi v ị n th ị t s ị đam mê và nhi ị t huy ị t v ị i ngh ị, v ị n luôn cháy b ị ng v ị i nh ị ng ị ị c m ị “giành l ị y cu ị c s ị ng ng ị i b ị nh” tr ị c nh ị ng l ị ị hái c ị a t ị th ị n. Hãy tin ị chúng tôi, nh ị ng ng ị i khoác áo blouse tr ị ng!